

Bir Öğretmendi

– kul mehmet · 23 Kasım 2019

fıkrine dün karşılık vermeyenlerin, karşılıksız tarafını yıkmış bir öğretmendi.

köyde, garip kitapsız deftersiz kalmış bir öğretmen gülen yüzüne düşenler parçalanıyor yüreğini kanatıyor, dalıp uzaklara yardım etmeyenlerin çakır keyif yan yattığını görünce vazgeçiyor uzaklara dalmaktan, çakır keyifliler için değmez boşa hayal kurmaya diyerek vazgeçiyor. bıçak kemiğe dayandı ciğerleri parçalıyor, çocukların kış gününde giyecek elbisesi yok üstü baş elbisesi yok, hüzünlenirken gözlerinden bir kaç damla yaş masaya düşüyor. görüyor 10 yaşındaki öğrencisi suat, eğiyor başını, yaklaşıyor yanına.

-üzülmeyin öğretmenim, bizim buradaki insanların yüzündendir bu çektiğimiz, siz ağlmayın gülün, gülün ki bizde gülelim.

sanki minik öğrencisi amansız çare bulunamaz derde çare bulamazsın, her gelen öğretmenimiz sizin gibi gözyaşı döktü ve gitti der gibiydi, yutkunamadı, aceleyle dışarıya çıktı derinden bir nefes aldı. akıl karı değildi, çocukların böyle kitapsız eğitim görmesine seyirci kalan, ağaların beylerin umursamaz tavırları. her gelen öğretmen arkadaşları gibi zamanı gelince bir şey yapmadan gitmeyi bekleyecek miydi? ya sabırla dayanacak ya pılını pırtısını alarak bu öğretmenlikten vazgeçecekti, bu mümkün olamazdı. öğrenciler soğukta ders göreceğine, ağalar beyler soğukta kalsın üşüsün dedi. koştı jandarma komutanının yanına. anlattı çaresizliği gözyaşı içinde. komutanda ağladı, kalktı yerinden telefonu aldı eline, aradı bir yerleri, gülümsedi. öğretmende gülümsedi, lakin yollar kapalı gelen gelmez, yine komutan aradı bir yerleri helikopterle getirilmesini istedi okul kitaplarını. camiye gitti aldı eline mikrofonu konuştu, bundan böyle her gün bir evde eğitim verilecekti sıcaık odalarda diyerek emir verdi.

dünya bazen farkında oluyordu insan fark etmiyordu, kışın soğuk ayazıyla bunu dondururcasına anlatıyordu anlayan duyan kim? öğretmen sildi gözyaşlarını, gülümsedi. dün sanki hayat bir çözülmez bir bilmeceydi, bugünse karşılıklı anlayış duyarlılıkla çözülen, dün soğuk günlerde bitmezdi dersler, şimdi sınımsıcak evlerde bitmesin diyeceği dersler başlayacaktı, kelebekler gibi uçuyordu, bir çocuk kadar şendi.

içimizde, hayata insana aldırış etmeyen keyfini düşünen farklı rollerle oyun oynayan kendini saklayanların duyarsızlığına karşı çıkmış, fıkrine dün karşılık vermeyenlerin, karşılıksız tarafını yıkmış bir öğretmendi. kulağında değil yüreğindeki cevapsız çınlamalara koşarak susturmuş cevaplarını bulmuş bir öğretmendi. vicdan dedi, dinledi kapıyı kapatmadı açtı, gönüllere kapı açan bir öğretmendi.

özetle ve duyarlılıkla samimiyetle durum artık karamasarlıktan çıkmış, sınımsıcak günlere doğru gidiyordu. öğretmendi, insandı, haktan sonra umudu yine insandı. birileri sevmiş sevmemiş umurunda

değildi o bir öğretmendi,öğrettikçe öğrenen.tükenmemiş tükensin diyenlere inatla dirilmiş koşmuş yorulsada o bir öğretmendi, yormayan.daha dün aynı köyde aynı çamurlu sokakta yağın karın altında yürüyemeyen öğrencilerin yanında olan bir fedekâr öğretmendi,pes etmeyen ve pes etmeyen diyen bir öğretmendi,ellerinizden öperim, öğretmenler gününüz kutlu olsun öğretmenlerim.

mehmet aluç